

Bemærkninger til forslaget

Formålet med nærværende beslutningsforslag er at få regeringen til at finde og forpligte sig til at indføre en rimelig og afbalanceret løsning på de problemer, der opstår, når Danmark og et land, der er indgået dobbeltbeskatningsoverenskomst med, begge påberåber sig beskatningsretten vedrørende den samme periode. Disse sager kan medføre uoverskuelige konsekvenser for den skatteyder, der er involveret i sagen, da skatteyderen risikerer at blive mødt med dobbelt skattekrav i sagerne, ligesom skatteyderen også risikerer at blive mødt med rentekrav, selv om skatten rettidigt er indbetalt til det land, der først har gjort sit skattekrav gældende. Det er væsentligt at finde en løsning, som stiller skatteyderen neutralt i sådanne situationer, mens Danmark og det andet land finder frem til en afgørelse om, hvor beskatningsretten rettelig hører hjemme. Beslutningsforslaget skal gælde for lønmodtagere o. lign. personer, der rammes i sådanne tilfælde, hvormod selskaber og andre erhvervsvirksomheder ikke skal omfattes af reglerne.

Socialdemokratiet har flere gange – dels gennem Skatteudvalget og dels gennem § 20-spørgsmål til skatteministeren – opfordret regeringen til at tage affære i forbindelse med nogle problemer vedrørende dobbeltbeskatning i Danmark og Tyskland, som helt konkret er opstået for besætningen på et fiskerfartøj i Thyborøn-Harboøre Kommune. Der henvises til Skatteudvalget, folketingsåret 2002-03, alm. del – bilag 529 og 543, samt § 20-spørgsmål nr. S 533 og folketingsåret 2002-03, nr. S 4368 og S 4369.

Baggrunden for den konkrete sag er kort fortalt: I december 1997 lod en herboende fiskeskipper sit skib registrere som et tysk selskab, bl.a. efter indhentet rådgivning fra advokater og revisorer. De danske skattemyndigheder optog sagen i 2000, og i 2002 fastslog Landsskatteretten, at selskabet efter den dansk-tyske dobbeltbeskatningsoverenskomst har skattepligt i Danmark, og at de ansatte om bord ligeledes skal beskattes i Danmark.

Denne afgørelse har haft alvorlige økonomiske konsekvenser for de ansatte om bord, idet de afkræves

fuld indkomstskat i Danmark, uden at der er foretaget modregning af allerede betalt tysk indkomstskat.

Det fremgår dog af skatteministerens svar på ovennævnte § 20-spørgsmål, at inddrivelsen af de danske skattebetalinger er sat i bero, indtil der er indgået aftale mellem de to lande om, hvor selskabet skattemæssigt er hjemmehørende. Således kan det mest presserende problem i sagerne siges at være om ikke løst, så dog bremsset.

Imidlertid har skatteministeren ikke på trods af opfordringer hertil villet forpligte sig til at sikre, at besætningen holdes skadesløs med hensyn til rentekrav fra dansk side, ligesom ministeren ikke har villet medvirke til at yde teknisk bistand til, at de øvrige partier i Folketinget har mulighed for at fremsætte et lovforslag, der kunne sikre de berørte besætningsmedlemmer. Ministeren har blot henvist til de gældende regler, hvorefter der – i særlige tilfælde – er *mulighed* for, at skattemyndighederne kan frafalde rentekrav.

Socialdemokratiet er forbløffet over den manglende vilje til at sikre besætningsmedlemmerne i den konkrete sag. Besætningsmedlemmerne er ikke herrer over hverken fartøjets skattemæssige status, som jo har afsmittende virkning for dem, eller over forhandlingerne mellem Danmark og Tyskland i sagen, men alligevel har de ikke fået garanti for, at de kan komme igennem processen uden tab. Dette er uacceptabelt.

Socialdemokratiet kan ikke længere afvente handling i sagen og ønsker med beslutningsforslaget, at regeringen nu forpligtes af Folketinget til at sikre de af den konkrete sag omfattede personer samt øvrige, der havner i en lignende situation, hvor der er tvivl eller uenighed om, hvilket land der har beskatningsretten. Af forslaget fremgår tillige, at hensigten ikke er at stille de berørte personer bedre, end de ellers ville være stillet, men at de på den anden side ikke skal belastes i sådanne situationer. Efter beslutningsforslaget er regeringen i øvrigt stillet frit med hensyn til at finde det rette middel, der bedst og på en afbalanceret måde fremmer det beskrevne formål.

Der er i dobbeltbeskatningsaftalerne med andre lande taget højde for, at såfremt der opstår tvister mellem